

İTA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
AGENCE INFO-TÜRK
INFO-TÜRK AGENCY

EDITION ET DIFFUSION EN BELGIQUE: COODIFF
561, CHAUSSEE DE NINOVE - 1080 BRUXELLES
TELEPHONE: (32-2) 523 22 26 et 522 98 12

Bültende yer alan yazılar ve haberler, İTA veya İNFO-TÜRK kaynak gösterilerek kullanılabilir

AYLIK BÜLTEN
2. Yıl - Nisan 1978
Genel 54 - Türkçe 18
Sayısı: 10 FB
Yıllık Abone
Belçika: 100 FB
Belçika dışı: 200 FB

FAŞİST KOMANDOLAR BELÇİKA'DA DA ÖRGÜTLENİYOR

BRÜKSEL (İTA) - Faşist komandoların Türkiye'deki kanlı provokasyonları, bir savcının, "NATO'ya hayır" afişi asan bir TİP militanının kurşunlanarak öldürülmesine, üniversite öğretim üyesi Server Tanilli'nin vurularak felce-dilmesine ve nihayet Malatya Belediye Başkanı'na postayla bomba göndererek bilinçsiz kitleleri kışkırtıp bir içsavaş ortamı yaratmağa varırken, yurt dışındaki faşist örgütlenme çalışmaları Almanya ve Hollanda'dan sonra Belçika'ya sığramıştır.

Bilindiği gibi, MHP'nin faşist cinayet çetesi, uzun zamandan beri Almanya ve Hollanda'daki Türkiyeli işçiler arasında da bilinçsiz kişileri ve lumpen-proleter tipleri devşirerek ağlarını örmekteydi. Önceleri MHP şubesi şeklinde kurulan faşist örgütler, Siyasal Partiler Kanunu gereğince partinin kapatılması tehlikesi belirince, isim değiştirerek Ülkü Ocakları adını almıştı.

Almanya'da MHP Yıldırım Teşkilatlanma Komiteleri Yayılıyor

Federal Almanya Anayasasını Koruma Örgütü (BVF)'nin hazırladığı bir raporda, bu ülkenin çeşitli kentlerinde Milliyetçi Hareket Partisi'nin gençlik kollarını geliştirmek üzere "Yıldırım Teşkilatlanma Komitesi" adı altında yeni yan kuruluşlar oluşturulduğu açıklanmıştır. (Milliyet, 30/11/1977).

Bonn'a yakın çevrelerden elde edilen bilgiye göre Federal Almanya ile diğer ülkelerde halen MHP sempaticileri ve üyesi 25 bin'e yaklaşan bir topluluk bulunmaktadır. Rapora göre, Bozkurt'ların Federal Almanya'daki gençlik örgütlerine "Atmacalar" adı verilmektedir.

MHP'liler en yoğun örgütlenme çalışmalarını Baden-Württemberg ve Rhein Pfalz eyaletlerinde sürdürmektedir. Özellikle Frankfurt'ta Griesheim semtindeki bir inşaat işçileri yurdunda, Frankfurt Fatih Cami Apartmanı Derneği'nde ve Mercedes yurtlarında vurucu güçler oluşturmak için yoğun faaliyet tesbit edilmiştir.

./.

Editeur resp: Mateo Alaluf - 69, Chemin du Bois de Hal - 1420 Brafne-l'Alleud

Ayrıca, Berlin, Münih, Hamburg, Stuttgart, Hannover, Köln, Düsseldorf şehirlerinde ve Ruhr havzasının tüm önemli işçi merkezlerinde MHP'lilerin hızlı örgütlenme çalışması içindedirler.

Hollanda'da, Bozkurt'ların 2500 kadar sempatzanı olduğu tahmin edilmektedir. MHP'liler bu ülkede 1976 Şubat'ından itibaren örgütlenmeye başlamışlar, Rotterdam'daki Kralingen ormanlarında silahlı talimlerle Bozkurt yetiştirmişlerdir. Orhan Yılmaz adındaki kişinin başkanlığında aynı yılın sonunda Rotterdam'daki Hilton Oteli'nde düzenlenen bir toplantıyla Türk İşçileri Ülkü Ocakları kurulmuştur.

Belçika'da Örgütlenme Çabaları

Faşist komandoların örgütlenme yolundaki çalışmaları Belçika'da uzun süre sonuç vermemiş, Türkçe hayranları çeşitli şehirlerde ikişer üçer kişilik gruplardan ibaret ve genellikle de tecrit olmuş durumda kalmışlardır.

Özellikle MC Hükümeti zamanında Belçika'ya tayin edilen din hocaları ve diğer görevliler genellikle MSP sempatzanı veya AP'li oldukları için de MHP'lilerin örgütsel bir çalışması görülememiştir. Uzun yıllar Anvers Konsoloslugu yapan Sahir Giritlioglu'nun Türkiye'in hayranı ve yakın dostu olduğu bilindiği, Konsolosluk hizmet kadrolarında koruma polisi kisvesi altında silahlı komandolar görevlendirildiği halde, bunların da devlet gücüne dayanan etkileri, Bozkurt örgütlenmesi yapmayı sağlayamamıştır.

Bu arada, bültenimizin önceki sayılarında haber verdiğimiz gibi zaman zaman kahvehanelerde Türkiye hayranlarının ilerici kişilere şahsen saldırmaları şeklinde münferit olaylar görülmüştür.

Ancak son aylarda Türkiye'de faşist komando terörünün yükselmesine paralel olarak, Belçika'da da MHP'liler birdenbire örgütlenme çalışmalarına girmişlerdir.

Geçen ay ilk olarak bir sinemada, Belçika'daki MHP sempatzanları bir araya toplanarak kendilerine örgütlenme gereği anlatılmış, bunun hemen ardından da Brüksel'de, Schaerbeek semtindeki Rue Verte, No.30'da "Belçika - Brüksel Türk Kültür Derneği Ülkü Ocacı" adı altında bir dernek faaliyete geçirilmiştir.

Faşist komandolar kaba kuvvet kullanmaya başladılar

19 Nisan 1978'de Belçika'daki Türkiyeli işçilere ilk duyurusunu yayınlayan Ülkü Ocacı, "Değerli müslüman Türk işçisi," hitabıyla başlamakta, daha sonra "Malumunuz olduğu gibi memleketimiz bir komünizm rejimi tehlikesiyle karşı karşıyadır," denilerek "Sizlere düşen vazife, Brüksel'de bulunan leninci ve maoocu komünistlerin gazetelerini okumamak, fikirlerini benimsememek, imkanlar dahilinde bunlarla sohbet etmemek," uyarısında bulunulmakta, sonuç olarak "Müslüman Türkler, derneğin düzenlediği konferanslara, seminerlere ve dini sohbetlere katılmaya, derneğe üye olmaya" davet edilmektedir.

Başlığında bir ay-yıldız ve ayyıldızın iki yanında da birer hilalli Bozkurt bulunan bildirinin dağıtımından hemen sonra, Türkiyeli işçilerin yoğun bulunduğu Schaerbeek semtindeki Türk kahvelerine silahlı, sopalı, demir çubuklu topluluklar halinde girerek terör havası yaratmaya başlamışlardır.

Nitekim 22 Nisan cumartesi günü aynı semtte bir kahvehane bildiri dağıtmak isteyen bir siyasi grubun elemanlarıyla önce sözlü, daha sonra sopalı çatışmaya girmişler, birisini hastaneye yatmaya mecbur olacak kadar ağır döğmüşlerdir.

Türkiye'de hükümet değişikliğinden sonra örgütlenmeye başlayan bu faşist grubun, MC zamanında Belçika'ya atanmış bazı devlet görevlileriyle Brüksel'deki diğer Türk misyonları mensuplarından bazılarında cesaret ve destek gördükleri söylenmektedir.

Olaylar üzerine kendileriyle konuştuğumuz Belçika'daki sendikaların Türk temsilcileri, Türkiyeli işçiler arasında faşist örgütlenme girişimlerinin Belçikalılar açısından da tehlikeli bir gelişim olduğunu, bu bakımdan Belçika makamlarını ve demokratik örgütlerini bu konuda uyardıklarını belirtmişler, ayrıca Belçika'daki Türkiyeli işçilerin de, faşist komandoların provokasyonlarına kapılmamalarını, bu tehlike karşısında birleşik bir bütün halinde davranmalarını sağlamak üzere her iki sendikanın da üstlerine düşen görevleri yerine getireceğini söylemişlerdir.

ORTAK PAZAR "SOL"UNUN TÜRKİYE'YE BAKIŞI

BRÜKSEL (İTA) - Başbakan Ecevit'in, ABD ile ilişkileri düzeltme çalışmalarından sonra Ortak Pazar ile de ilişkileri gözden geçirmek üzere Belçika'ya geleceği haberleri, Ortak Pazar çevrelerinde "Türkiye" konusunu yeniden güncelleştirmiştir.

Özellikle İspanya, Portekiz ve Yunanistan'ın Ortak Pazar asil üyeliğine adaylıklarını koymalarından sonra, Türkiye'nin Ortak Pazar karşısındaki durumu bu topluluğun yöneticileri açısından daha karmaşık bir hal almıştır. Bu karmaşıklığın önde gelen nedeni, Yunanistan'ın topluluğa alınması halinde Türkiye'nin de benzeri bir talebine nasıl cevap verileceği konusunda henüz bir kriter bulunamamış olmasıdır. Bilindiği gibi, Ortak Pazar'a yeni üye alınabilmesi için mevcut üyelerin oybirliğiyle karar vermeleri gerekmektedir. Yunanistan'ın Ortak Pazar'a Türkiye'den önce asil üye olarak girmesi halinde, Türkiye'nin üyelik talebinin bu ülke tarafından, siyasi nedenlerle, sürekli engellenmesi de söz konusu olabilecektir.

Ecevit'in beklenen Belçika gezisinde ele alınacak yakıcı sorunlardan biri de bu olacaktır.

Bu arada, Ortak Pazar ülkeleri "sol", yani sosyal-demokrat çevreleri, Türkiye'nin Ortak Pazar dışında kalmasının sakıncalı olabileceği, zira bugün sosyal-demokrat bir iktidarın iş başında bulunduğu bu ülkenin, böylesi bir ayırım karşısında, daha sol mevzilere kayabileceği endişesindedirler.

Olaya sol açıdan bir başka bakış ise, İtalyan Komünist Partisi başta olmak üzere Fransa, İspanya Komünist Partileri'nde de belli ölçüde hakim olan "Avrupa sermaye blokuna karşı Avrupa emek bloku" yaratma düşüncesinden kaynaklanmaktadır. Bu görüş sahipleri, Türkiye'nin Avrupa'ya gönderdiği bir milyona yakın işçi ile esasen fiilen Avrupa emek blokuna katkıda bulunduğunu, ayrıca Ortak Pazar'a üye olmak suretiyle de Akdeniz'in güneydogusunda 40 milyonluk bir emekçi halkın Avrupa emek bloku saflarına topyekun katılacağını, bunun ise sermaye bloku karşısında büyük bir güç oluşturacağını ileri sürmektedirler.

Avrupa Ortak Pazar Topluluğu içinde "uluslararası sosyalist grup" adı altında çeşitli toplantılar, seminerler, konferanslar örgütleyen, yayınlar yapan Agenor Grubu, Brüksel'de "Türkiye" üzerine yayınladığı bir broşürde şu görüşlere yer vermektedir:

"Türkiye'nin son yarım yüzyılı aşkın bir süredir kendisine örnek aldığı Batı Avrupa'ya destek ve dayanışma için başvurması doğaldır. Politik açıdan olgunlaşmış bir Avrupa topluluğu için Türkiye ile ortaklığın kaçınılmazlığı apaçıktır. Stratejik durumu -Sovyetler Birliği ile sınır komşuluğu, Avrupa ile Ortadoğu arasında tampon olması- nedeniyle Türkiye'de olup bitenler Batı Avrupa için hayati önem taşımaktadır. Akdeniz'in doğu ucunda, Topluluğun müteferri ve giderek onunla bütünleşecek oturmuş bir demokratik Türk Devleti'nin siyasal istikrar açısından hayati önemi vardır. Ekonomik açıdan ise, hızla gelişen bir Türkiye, gerek büyük bir pazar olması, gerekse Batı Avrupa'da giderek tükenen dinlenme ve endüstri alanlarının zenginliği bakımından potansiyel olarak değerli bir ortaktır.

"Sorun, sosyalistler ve sosyal-demokratlar için daha da acildir. Etkin, en azından sendikalarca ve siyasal solun bütün kanatlarınca desteklenen bir kardeş partiyi (CHP'yi) desteklemeye yönelik politik dayanışma göstermek için açık nedenler vardır. Birçok üye ülkesinde sosyal-demokratların iktidarda bulunduğu AET'nin desteğine, CHP'nin hükümette bulunduğu sırada hayati ihtiyacı vardır. Muhalefette de AET'nin dayanışmasına muhtaçtır."

Söz konusu grup, Avrupa sosyalistleri arasında Türkiye'ye bu bakış açısını yaygınlaştırmak için ilk olarak Nisan ayı başında Brüksel'de, İstanbul Üniversitesi öğretim üyelerinden Asaf Savaş Akat ve Gülten Kazgan'ın da katıldıkları bir konferans düzenlemiştir.

Öte yandan, Avrupa sendikalarını bünyesinde toplayan Avrupa Sendikalar Birliği içerisinde, Türkiye sendikacılık hareketinin temsili konusunda da çeşitli girişimlerde bulunmaktadır. Ancak Türkiye'de iki sendikal konfederasyonun varlığı nedeniyle bugüne değin bu konuda bir karara varılamamıştır. DİSK'in eski genel başkanı Kemal Türkler 1977 yılında Belçika'ya yaptığı ziyarette üyelik talebini yinelemişse de, DİSK'in Dünya Sendikalar Federasyonu ile de yakın ilişkide bulunması nedeniyle talep askıda tutulmaktadır. (İT-DG-9/4)

BELÇİKA'DAKİ TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN HÜKÜMETTEN İSTEKLERİ

BRÜKSEL (İTA) - Belçika'nın çeşitli bölgelerinde bulunan CSC/ACV Sendikası Türkiyeli delege ve militanları, çeşitli tarihlerde yaptıkları toplantılar sonucunda, Türk Hükümeti nezdinde çözülmesi gereken sorunlarını tesbit etmişler ve bir rapor halinde başta Başbakan Ecevit olmak üzere ilgili bakanlıklara iletmislerdir.

Ana çizgileriyle aynı zamanda Avrupa'daki tüm Türkiyeli işçilerin ortak sorunlarını ortaya koyan raporda şöyle denilmektedir:

"Belçika'da 66 bin'i aşkın Türk işçisi ve yakını, bir yandan ülkede git-tikçe şiddetlenen yabancı düşmanlığının etkisi altında ezilirken, öte yandan kendi ülkelerinin hükümetleri tarafından da bugüne değin kendi hallerine bırakılmışlar, sadece birer döviz makinesi olarak görülmüşlerdir.

Bu durumun doğmasında önde gelen neden, Türkiye ile Belçika arasında Türk işçilerinin çıkarlarını savunacak nitelikte bir sosyal güvenlik anlaşması bulunmamasıdır.

Bu gerçek dikkate alınarak, Türkiye ile Belçika arasındaki sosyal güvenlik anlaşmasının, günün koşullarına uygun bir biçimde yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

Ancak bu yeniden düzenleme görüşmelerine, gerek Türkiye ve gerekse Belçika işçi sendikaları temsilcilerinin de katılması, daha iyi sonuç alınmasının güvencesi olacaktır.

Ayrıca, bu görüşmeler sürdürülürken, gerekli metinlerin her iki ülke yetkililerince onaylanmasından önce tüm işçi kitlelerine basın yoluyla duyurulması ve belli bir itiraz süresinin tanınması, işçiler lehine bir anlaşmanın çıkması bakımından yararlı olacaktır.

Bu koşullar dışında kabul edilecek herhangi bir anlaşma, gerçekçi bir anlaşma olmayacak, sadece işçilerin gözlerini boyayıcı ve oyalayıcı bir nitelik taşıyacaktır."

Raporda daha sonra, emeklilik sorunu, seçme ve seçilme hakkı sorunu, iş güvenliği, eğitim, kültür ihtiyaçları, konut, askerlik hizmeti, gümrük, konsolosluk hizmetleri gibi sorunlar üzerinde ayrıntılı bilgi verilmekte, demokratik haklar konusunda ise şu istekler dile getirilmektedir:

"Gerek Türkiye'de ve gerekse Avrupa ülkelerinde Türk işçilerinin siyasal görüşlerini serbestçe ifade edebilmelerini ve bu görüşler doğrultusunda serbest örgütlenebilmelerini sağlayacak yasa değişiklikleri yapılmalı, 141 ve 142. maddeler gibi anti-demokratik yasa maddeleri kaldırılmalıdır.

"MC hükümetleri tarafından himaye ve teşvik edilerek anayasal rejimi tehlikeye düşürecek boyutlara ulaşan, demokrasi düşmanı yuvalar dağıtılmalı ve devlet mekanizmasındaki etkinlikleri ortadan kaldırılmalıdır. Bu terörün asıl kaynakları kurutulmadıkça, cinayet şebekelerinin kanlı cürümlerini hiç azaltmadan devam ettirecekleri gerçeği iş başındaki hükümet döneminde açıkça meydana çıktığına göre, yüzeyde polisiye önlemlerle yetinilmeyip, KONTR-GERİLLA gibi faşist terör mihrakları tamamen ortadan kaldırılmalıdır.

"İşçiye hizmet ve yol gösterme adı altında MC döneminde, "devlet görevlisi, öğretmen, din görevlisi" kisvesiyle aramıza sızdırılan ajanlar ve kışkırtıcı-unsurlar geriye çektilmelidir.

"Belçika'da Türkiye'yi temsil eden bazı görevlilerin işçi sorunlarıyla ciddi bir şekilde ilgilenmedikleri ve işçiler arasında bölücülük yaptıkları dikkate alınarak, buna karşı gereken tedbirler alınmalıdır. Bu yetkililerin işçileri insan yerine koyup, kişiliklerine saygılı davranmaları için kesin kural konulmalıdır."

(CSC-AH-DG-15/4)

5 NİSAN'DA AVRUPA ÇAPINDA SENDİKAL DAYANIŞMA EYLEMİ YAPILDI

BRÜKSEL (İTA) - 5 Nisan günü, işçi sınıfı hareketi tarihinde boyutları itibariyle en büyük sendikal eyleme sahne olmuştur. Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'na bağlı çeşitli ülkelerden 31 ulusal sendikanın 39 milyon üyesi, kapitalist ülkelerde 7 milyon işçinin işsiz kalmasına neden olan durumu protesto etmek üzere çeşitli eylem biçimlerine başvurmuşlar, bu ülkelerin hükümetlerini, işsizliğe karşı mücadelesinde etkin önlemler almağa çağırmışlardır.

Belçika-Hollanda-Federal Almanya üçgenindeki işçiler, 5 Nisan günü ortak eylem yapmışlardır. Belçika'da Hür Dünya Sendikalar Konfederasyonuna bağlı FGTB Sendikası ile Dünya İş Konfederasyonu'na bağlı CSC Sendikası ortak bir sendika meclisi toplamışlardır. Avrupa Sendikalar Konfederasyonu ile sözü geçen iki uluslararası sendikal konfederasyonun yöneticilerinin de katıldıkları toplantıda, özellikle daha fazla işçiye iş olanakı sağlamak üzere haftalık çalışma süresinin 40 saatten 36 saate düşürülmesi, fazla mesai uygulamasına son verilmesi ve yine iş alanlarının artırılması için kamu sektörüne ağırlık tanınması üzerinde durulmuştur.

Avrupa çapındaki işçi eylemi, ileride çok-uluslu şirketlerin Avrupa çapındaki sömürü mekanizmasına karşı girişilebilecek ortak işçi eylemlerinin de ilk provasını oluşturmaktadır. (CES-DG-8/4)

DÜNYA SENDİKALAR FEDERASYONU KONGRESİ YAPILDI

PRAG (İTA) - Dünyanın en büyük uluslararası sendika merkezi olan Dünya Sendikalar Federasyonu (FSM/WFTU)'nun Dokuzuncu Kongresi 16-23 Nisan 1978 tarihleri arasında Prag'ta yapılmıştır.

Kongreye, sosyalist ülkelerin sendikalarıyla sosyalist olmayan ülkelerin sendikaları katılmışlardır. Söz konusu sendikalar, bütün dünyada toplam 135 milyon işçiyi temsil etmektedir.

Kongrede, dünya işçi hareketindeki ve uluslararası koşullardaki değişimleri de dikkate alarak, dünya sendikal hareketinin birliğinin sağlanması yolunda bir "Yönlendirme ve Eylem Belgesi" kabul edilmiştir.

Oybirliğiyle kabul edilen belgede "dünya sendikal hareketinin birliğini" sağlama amacı vurgulandıktan sonra temel düşünce şöyle formüle edilmektedir: "Emekçilerin ve sendikaların güncel kavgalarında birliğin sağlanması, ve refah, özgürlük, ekonomik ve toplumsal ilerlemenin barış ve halkların bağımsızlığı içinde gelişeceği bir dünyanın yaratılması için elden gelen herşeyin yapılması."

Belge, sendikacılık hareketinin birliğinin sağlanması için de şu platformu önermektedir:

- "- Barış mücadelesinin ve yumuşama sürecinin geliştirilmesi ve pekiştirilmesi, halklar arasında işbirliğinin artırılması ve silahsızlanmanın sağlanması,
- "- Emekçilerin ekonomik ve sosyal istemlerinin yerine getirilmesi,
- "- Tüm halkların ekonomik ve siyasal bağımsızlıklarının güvence altına alınması, geri kalmışlığın yok edilmesi, adil bir yeni ekonomik düzen kurulması,
- "- Sömürgecilik, faşizm ve ırkçılığın kesinlikle tasfiyesi,
- "- Ekonomik ve siyasal demokrasinin gerçekleştirilmesi ve emekçilerin haklarının artırılması."

Daha önceki bültenlerimizde de açıkladığımız gibi, Fransa'nın en büyük sendikası olan CGT, bu kongrede ilk kez FSM yönetiminin tutumuna karşı eleştiri getirmiş, konfederasyonun, sosyalist ülkeler hükümetlerinin siyasetlerinin sendikal plandaki uygulayıcısı olma görünümünden çıkarak, sosyalist olmayan ülkelerdeki sendikaların da daha geniş bir platformda içinde yer alacağı gerçek bir uluslararası sendikal merkez haline dönüştürülmesini, sosyalist ülkelerde var olduğunu ileri sürdükleri "sendikal hakların sınırlandırılması" uygulanmasına açıkça karşı çıkılmasını istemiştir.

Ancak CGT'nin bu çıkışları, 1974 Kongresi'nde FSM'in asil üyeligidinden ayrılmış olup sadece gözlemci üye niteliğinde bulunan İtalyan sendikası CGIL dışında destek bulmamıştır.

Bunun yanı sıra, CGT Genel Sekreteri George Seguy'nin yukarıda özetlenen eleştirilerine Çekoslovakya sendikal başkanında yer verilmemiş olmasını da CGT delegasyonu protesto etmiştir.

CGT, ayrıca, FSM'in yönetiminin tutumunu belli konularda benimsemediklerini belirterek, bundan böyle FSM Genel Sekreterliği'ne CGT'den temsilci vermeyeceklerini açıklamıştır. Nitekim, 1969'dan beri FSM'in genel sekreterliğini yapan CGT temsilcisi Pierre Gensous bu kongrede adaylığını koymaması, onun yerine, Uruguay sendikası CNT'nin temsilcisi Henrique Pastorino seçilmiştir.

CGT, kongrede oybirliğiyle kabul edilen belgelere prensip itibarıyla ka-

tılmakla birlikte, önümüzdeki bir yıl içinde bu görüşlerin pratikte nasıl uygulandığını izleyeceklerini, buna göre bir yıl sonra bir değerlendirme yapacaklarını açıklamıştır.

Bu arada, CGT'nin, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'na katılmak için yıllardır süregelen bir girişimi de vardır. Ancak, ASK, CGT'yi, Dünya Sendikalar Federasyonu'na üye olduğu için kendi bünyesine almağa yarasmamaktadır. İtalyan sendikası CGIL de önceleri FSM'in üyesi iken, daha sonra Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'nun kurulması üzerine bu örgüte katılabilmek için FSM'den ayrılmış bulunuyordu.

Sendikal çevrelerde, CGT'nin Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'na katılabilmek için, ileride FSM'den ayrılmasının mümkün olduğu da belirtilmektedir. (LM-LH-DR-DG-28/4)

AVRUPA KOMÜNİST PARTİLERİNİN SAYISAL DURUMU

PARİS (İTA) - Son yıllarda Avrupa komünist partilerinin gerek örgütsel, gerek siyasal planda gösterdikleri değişimler, gelişmeler, emperyalist çevrelerin de genel Avrupa stratejisi bakımından bu partilerin gücü üzerinde yoğun değerlendirme çalışmalarına girmelerine neden olmuştur. Özellikle yedi Avrupa ülkesinde komünist partilerinin yüzde 10 civarında, hattâ daha fazla oy alabilir durumda olmaları ve iktidara her zaman gelebilecek potansiyelleri taşımaları, emperyalist çevrelerin bu partileri bölme, yıpratma çalışmalarını da yoğunlaştırmalarına yolaçmıştır.

Ancak tüm bu zorlamalara rağmen, özellikle yedi Avrupa ülkesinde komünist partileri, daha aşağıya düşmesi mümkün olmayan üye sayısına ve oy oranlarına sahiptir:

İtalyan Komünist Partisi: 1,8 milyon üye, oy: %34,
 Fransız Komünist Partisi: 600 bin üye, %21 oy,
 İspanyol Komünist Partisi: 300 bin üye, %9 oy,
 Portekiz Komünist Partisi: 100 bin üye, %15 oy,
 Finlandiya Komünist Partisi: 28 bin üye, %9,5 oy,
 Yunanistan Komünist Partisi: %9,29 oy,
 İzlanda Komünist Partisi: 2,500 üye, %18 oy,
 Lüksemburg Komünist Partisi: 5 bin üye, %10 oy.

Diğer Avrupa komünist partilerinin oy oranları ve üye sayıları ise şöyledir:

Avusturya Komünist Partisi: 25 bin üye, yüzde 1'den az oy,
 Alman Komünist Partisi: 42 bin üye, %1'den az oy,
 İngiliz Komünist Partisi: 30 bin üye, %1'den az oy,
 Belçika Komünist Partisi: 15 bin üye, %3 oy,
 Danimarka Komünist Partisi: 10 bin üye, %4 oy,
 İrlanda Komünist Partisi: Bin üye, %1'den az oy,
 Hollanda Komünist Partisi: 10 bin üye, %2'den az oy,
 Norveç Komünist Partisi: Bin üye, %4 oy
 İsveç Komünist Partisi: 15 bin üye; %4,7 oy
 İsviçre Emek Partisi: 7 bin üye; %2 oy.

Fransız seçimleri ve FKP

Fransız genel seçimlerinde Ortak Hükümet Programı'nı imzalamış bulunan üç sol partinin, Fransız Komünist Partisi, Sosyalist Parti ve Radikal Sol Birliği'nin, tüm oyların yarısını aldıkları halde iktidara gelememiş olmaları, özellikle burjuva çevrelerinde geniş provokatif spekülasyonlara ve yorumlara yolaçmış, FKP ile SP'nin arasını adamakıllı açma çabalarının yanısıra, Fransız Komünist Partisi içinde de bölünme yaratmak için her türlü ince taktiklere başvurulmaya başlanmıştır.

Herşeyden önce şunu belirtmek gerekir ki, son seçimlerde sol cephenin aldığı oy, bir hezimetin değil, bir başarının ifadesidir. Çünkü oy oranları birinci turda, geçen seçimlerin birinci turlarına göre elle tutulur oranda ./.

artış göstermiştir. 1973 seçimlerine göre Fransız Komünist Partisi oy oranını %0,7 artışla %20,6'ya çıkarttığı gibi, parlamentodaki üye sayısını da 13 artışla 73'ten 86'ya yükseltmiştir.

Ancak burjuva partilerinin çıkarlarına uygun olarak düzenlenmiş bulunan seçim sistemi yüzünden, sol partiler ikinci turda oyların yüzde 49,29'unu aldıkları halde, 491 üyeli mecliste sandalyelerin sadece yüzde 40,9'unu elde edebilmişlerdir.

Burjuva basını, bu seçim sisteminin adaletsizliği üzerinde durmak yerine, iki büyük sol parti arasındaki belli farklılıkları abartmak, giderek Fransız Komünist Partisi içinde genel merkez'e bağıkaldırma spekülasyonları yaratmak yolunu tutmuştur.

Bu arada, Ellenstein, Althusser gibi partili entellektüellerin, parti disiplinini hiçe sayarak burjuva gazetelerinde Genel Sekreter Georges Marchais ve Merkez Komitesi'ne saldırımları, bu spekülasyonların gazetelerde, televizyon ekranlarında ve radyo hoparlörlerinde iyice körüklenmesine yolaçmıştır.

Kuşkusuz bir parti içinde stratejik ve taktik değerlendirmelerde üyelerin farklı düşünceleri olabilir. Fransız Komünist Partisi'nde tüzüğe göre, böylesi tartışmaların parti yayın organlarında açılması, ancak parti büyük kongresinden önce mümkündür. Fransız Komünist Partisi Kongresi 1979 başında toplanacağı halde, bazı partili aydınların parti yayın organlarında şimdiden tartışma açmak istemeleri, bu reddedilince de burjuva gazetelerinde kendi görüşlerini açıklamaya başlamaları, açık disiplinsizlik teşkil etmektedir.

Kaldı ki, burjuva basını tarafından geniş reklamı yapılan bu eleştiri ve saldırılar, partinin kitlesi tarafından benimsenmiş de değildir. Nitekim, Genel Sekreter Georges Marchais'nin parti siyasetiyle ilgili görüşleri, Merkez Komitesi'nin tam mevcutlu toplantısında görüşülerek oybirliğiyle benimsenmiş, böylece kışkırtıcı provokasyonlara en susturucu cevap verilmiştir. (LH-DR-27/4)

CASTRO; KÜBA ENTERNASYONALİST GÖREVİNİ YAPMAKTADIR

HAVANA (İTA) - Küba Komünist Partisi Birinci Sekreteri ve Başbakan Fidel Castro, Küba askerlerinin-Etiyopya'da Ogaden Savaşı'na katılmaları konusunda geniş bir açıklama yaparak "Küba'nın enternasyonal savaşçıları, en uzak diyarlara kadar giderek, oralarda, tıpkı kendi ülkeleri için savaşır gibi savaşma yeteneklerini bir kez daha tüm dünyaya göstermişlerdir," demiştir.

"Kübalı enternasyonalist savaşçılar, olaganüstü ve muhteşem bir savaş kabiliyetine sahip olduklarını ispat etmişlerdir. Bu etkin ve yürekli bir proleter enternasyonalizmdir," diyen Castro, Etiyopya'da verilen savaşın haklı bir savunma savaşı olduğunu, çünkü yabancı saldırganların Suudi Arabistan, İran ve diğer ülkeler tarafından ABD ve NATO silahlarıyla desteklendiğini belirtmiş ve şöyle devam etmiştir: "İnanıyoruz ki, Ogaden bölgesi artık kurtarıldığı için Etiyopya ile Somali arasındaki savaş şimdilik sona ermiştir. Somali'nin bir daha Etiyopya'ya saldırma aptallığını göstereceğini sanmıyorum. Ancak, onu bu maceraya teşvik edenlerin -gerici ülkeler, NATO ve emperyalizmin-Etiyopya'ya karşı yeni bir savaş kışkırtmaları daima mümkündür."

Bu bakımdan, Etiyopya'daki Kübalı enternasyonalist savaşçıların bir süre daha bu ülkede kalmaları beklenmektedir. (AG-DG- 28/3)

İSPANYOL VE BELÇİKA KOMÜNİST PARTİSİ KONGRELERİ

MADRID (İTA) - İspanyol Komünist Partisi, legale çıktıktan sonra ilk kongresini Madrid'te yapmış ve merkez komitesinin önerisiyle, İKP'yi "Marksist, Demokratik ve Devrimci Parti" olarak niteleyen tüzük değişikliği 248 karşı, 40 çekimser oya karşı 968 oyla kabul edilmiştir. Karşı oyu, partinin "marksist-leninist parti" şeklinde nitelenmege devam edilmesini isteyenlerden gelmiştir.

Öte yandan, Belçika Komünist Partisi de, kongresini 15-17 Aralık tarihlerinde yaparak, partinin niteliğini ve ilkelerini yeniden belirleyecektir. (DR-17/5)

SSCB'DE HER YIL 2.300.000 KONUT YAPILYOR

MOSKOVA (İTA) - Kapitalist ülkelerde konut yetersizliği en süreğen sorunlardan biri olarak özellikle emekçilerin cehennem hayatı yaşamalarına neden olurken, sosyalist ülkelerde konut sorununun çözümü yolunda ileri adımlar atılmaktadır.

Sadece geçen yıl SSCB'de her türlü sağlık ve dinlenme koşullarına uygun 2.300.000 modern konut yapılmıştır. Son iki yılda SSCB'de inşa edilen konutların sayısı, Çarlık zamanında Rusya'nın tüm şehirlerinde mevcut bulunan konutların toplamından fazladır.

Son on yıl zarfında, şehirli nüfusun hemen hemen yarısı yeni modern konutlara kavuşturulmuştur. Sivil Yapılar Devlet Komitesi Başkanı Guennadi Fomine'in açıkladığına göre, bu yapıların yatırımları büyük ölçüde devlet tarafından karşılanmakta, kiralar bu yatırımların ancak çok küçük bir kısmını amorti edebilmektedir. Halen yapılan modern konutların bir metrekaresi 170 rubleye mal olmaktadır. **Oysa, bir metrekaresine isabet eden aylık kira miktarı sadece 14 kopek'tir.** Bir emekçi ailesinin ev kirası, telefon, ısınma v.s. için ödemeleri, aylık ücretin yüzde 4'ünü geçmemektedir.

SSCB'nin yeni anayasası ilk kezdir ki, konut hakkının devlet tarafından güvence altına alınacağını ilan etmiştir. (ANP-DG-18/2)

1978 YILINDA YAYINLANACAK SOVYET KİTAPLARI

MOSKOVA (İTA) - Sovyetler Birliği Copyright Ajansı Vaap'ın açıkladığına göre Sovyet bilimadamlarının işçi sınıfının mücadelesi ve sorunları üzerine yaptıkları çalışmalardan 1978 yılı içerisinde aşağıda isimleri gösterilenler yayına hazırlanmıştır. Eserlerin yayını 1978 yılı sonuna kadar tamamlanmış olacaktır:

Amvrossov A.A., Sınıfların farklılaşmasından toplumsal homojenliğe doğru, ikinci baskı, Moskova, Mysl Yayınları, 17 forma.

Baklanova I.A., Devrimin barışçıl gelişimi sırasında (Mart-Haziran 1917) Petrograt İşçileri, Leningrat, Naouka Yayınları, 15 forma.

Iskenderov, A.A., Çağdaş Emperyalizm: Sınıflar ve Sınıf Kavgaları, Moskova, Politizdat Yayınları, 20 forma.

Kroukhmalev, A.E., SSCB'nin İşçi Sınıfı, Politizdat Yayınları, 6 forma.

Kuznetsov A.S., Goloçapov N.P., İşçi Olarak, Moskova, Politizdat Yayınları, 10 forma.

Uluslararası İşçi Hareketi, 1977-1978. Referans Kitabı. Moskova, Politizdat Yayınları, 25 forma.

Özerov I.S., Tüm dünya emekçilerinin davası, Moskova, Politizdat Yayınları, 18 forma.

Proleter Enternasyonalizmi - Komünistlerin Sınanmış Silahı, Moskova, Politizdat Yayınları, 20 forma.

Barış ve İşbirliği Mücadelesinde Avrupa İşçi Hareketi, Profesör Knijinski'nin yönetiminde bir inceleme, Moskova, Məzdunarodnaya Otnoçenya Yayını, 16 forma

Sanburov V.I., Proletarya Kavgasının Kökeni. Moskova "İşçi İttifakı", Moskova, Mysl Yayınları, 7 forma.

Sokolov O.D., Rusya'da İşçi Hareketinin Başlangıcı, ikinci baskı, Moskova, Mysl Yayınları, 16 forma.

Gelişmiş Sosyalizm Koşullarında Sibiryada işçi-köylü işbirliği, Novosibirsk, Naouka Yayınları, 8 forma.

İşçilerin Sosyalist Topluluğu (Entellektüel Yaşamın Sorunları), M.T.Yovçuk ve L.N.Kogan yönetiminde, Moskova, Mysl Yayınları, 17 forma.

Yeni bir toplumun kurucularının birliği. Komünizm için mücadelede işçi sınıfı ve köylülüğün ittifakının tarihi, Moskova, Politizdat Yayınları, 20 forma.

İşçi Sınıfı Üzerine Yalanlar ve Gerçek, Yaskovets ve I.I.Mints'in yönetiminde, Mysl Yayınları, 12 forma.

Söz konusu eserler rusça olarak yayınlanmaktadır. Türkiye'de yayın hakkını almak isteyenlerin aşağıdaki adrese başvurmaları gerekmektedir:

VAAP - 6-a B.Bronnaia - 103104 Moskova - SSCB

Teleks adresi: 7627 AVTOR SU - Telgraf adresi: Avtor - Moskova.